

З Новим, 2015, роком та Різдом Христовим!

Обласна академічна газета

Запорізький Університет

п'ятниця,
26 грудня
2014 року
№19 (1054)

WWW.WEB.ZNU.EDU.UA/GAZETA/

Чи доводилося Вам грати роль Діда Мороза або Снігуроньки? Який святковий образ запам'ятався найбільше?

2014 – став роком як випробувань, так і звершень для всієї освітянської спільноти та для Запорізького національного університету зокрема. Обрання європейського вектора розвитку нашої державою, імплементація новоприйнятого Закону України “Про вищу освіту” були одними з найвизначніших його моментів.

Чимало важливих завдань готує і новий, 2015, рік, але у свята хотілося привнести світлу нотку новорічного тепла та різдвяних радощів. Тож традиційний останній у році номер газети “Запорізький університет” присвячений святковим спогадам членів ректорату, деканів, керівників підрозділів про їхні власні новорічні костюми,

або про ті образи, які особливо вразили в чьомусь виконанні. Декому випадало грати роль Діда Мороза чи Снігуроньки, хтось був найхоробрішим Мушкетером чи хитрою Лискою. Про те, який новорічний образ особливо запам'ятався університетській спільноті, – у нашому святковому опитуванні.

Микола Фролов, ректор ЗНУ

- Мені довелося спробувати себе в ролі Діда Мороза під час армійської служби. Зима тоді видалася на славу: морозною та сніжною. Чесно кажучи, навіть кілька Снігуроньок по черзі мусили брати участь у наших новорічних привітаннях: справді важко було витримати стрімкий темп, бадьоро взятий від початку нами, щоб встигнути привітати родини всіх військовослужбовців.

Нехай Новий, 2015, рік привнесе і в наші оселі почуття стабільності та впевненості в нашому майбутньому. Запорізький національний університет у складних суспільно-політичних і соціально-економічних умовах продовжив реалізовувати обрану ним концепцію регіонального європейського вишу. Вагомим досягненням стало не тільки утримання позицій із того чи іншого напрямку, але й потужні кроки вперед. Це свідчить про потенціал нашого вищого навчального закладу, його майбутні перспективи. Я бажаю, щоб і надалі підґрунтя нашої діяльності тільки міцнішало: проекти втілювалися у життя, напрацювання приносили вагомий результат. Добробуту та взаєморозуміння всім нам у Новому році!

Олександр Бондар, перший проректор

- Із традиційних святкових образів мого дитинства, мабуть, найбільше запам'яталася роль Пірата. Тема морів та океанів, кораблів, пригод і захопливих подорожей хвилювала дитячу уяву, пробуджувала мрії. Уявити себе сміливим капітаном або відчайдушним піратом-розбійником, відчуті на щоці бризки солоної морської води, вдихнути океанський бриз – усе це видавалося чарівною і неймовірною казкою.

Бажаю всім колегам, щоб Ваша новорічна пора була наповнена яскравими радісними хвилинами, відчуттям свята та вірою в наше світле майбутнє. Я вітаю нашу міцну освітянську родину з Новим, 2015, роком і бажаю, щоб він був порою вагомих здобутків, добрих новин та часом здійснення наших мрій.

Олександр Гур, проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи

- Наприкінці 90-х років я та дружина працювали в школі, і не раз траплялася нам нагода бути Дідом Морозом і Снігуронькою. Ми вітали дітей наших колег, а потім – і їхніх друзів, знайомих. Одного разу, впоравшись із цією почесною місією, вирішили поздоровити свого 3-річного сина. Щоб трохи замаскуватися від звичної “ролі” тата, мій герой – Дід Мороз – мусив одягти чорні окуляри. Й ось ми перед малюком: маму як Снігуроньку він пізнав відразу, а от щодо Діда Мороза мусив замислитися. Де ж тато подівся? Навіть згодом, дорослішим, зізнався, що довго вагався: хто цей добрий чарівник із торбою подарунків?

Вітали ми й дітей, позбавлених радощів сімейного затишку. Це були дуже щемливі моменти: вони старанно розповідали вірші, водили хороводи, так прагли свята! На хвилі цих спогадів бажаю всім нам дарувати один одному надію і казку як у новорічні дні, так і в буденному житті. З Новим, 2015, роком!

Володимир Волков, проректор з науково-педагогічної роботи

- Мабуть, проаналізувавши етимологію мого прізвища, можна здогадатися, які новорічні ролі діставалися мені в дитинстві, – жартує Володимир Петрович щодо теми святкового опитування та додає: – У Новорічну ніч дивовижним буває все! Адже головне святкове дійство відбувається у свідомості людини, супроводжуючись очікуваннями, сподіваннями, мріями й задумами. Незабутнім враженням від образу новорічної ночі, яким би мені хотілося поділитися, був виступ ансамблю, котрий складався тільки з тридцяти ударних інструментів: барабанів, бубнів, тулумбасів... Від таких спогадів з'являється бажання написати самовчитель гри на барабані – наскільки це захоплює! Усім українцям у новому році я бажаю миру, ми його спільно виберемо! Повсякденні приємні клопоти, відчуття життя, сповненого відкритості до людей, піклування про близьких, здорове почуття гумору, – це те, чого я зичу нашим колегам.

Геннадій Васильчук, проректор з наукової роботи

- Двічі поспіль я у вбранні Діда Мороза вітав дітей своїх друзів із трьох родин. Це були п'ятеро дітлахів різного віку. Перший раз дуже хвилювався, готувався, щоб увійти в образ. Та все пройшло чудово: вірші, конкурси, подарунки, сміх, задоволені діти й батьки. Наступного року здивували дитяча пам'ять та швидкий розвиток молодого покоління, адже вони згадали мене по... годиннику! Я не встиг вчасно затулити його рукавом! Ще засмутило трохи, що дворічна дівчинка знілася та не схотіла йти до Діда Мороза на руки: він бо такий молодець, як йому можна не довіряти?

Наталія Воронова, помічник ректора з виховної роботи

- Свої новорічні спогади я пов'язую з ретельною підготовкою загальноуніверситетських свят. У нас багато талановитих студентів, які завжди неперевершено виконують усі новорічні ролі! Нам залишається тільки захоплюватися їхніми виступами й пишатися нашим найкращим національним університетом! Від себе особисто бажаю кожному тепла й затишку в родині, цікавого, наповненого позитивними подіями й емоціями життя, успіхів і натхнення, легкості у вирішенні нагальних проблем!

Сергій Кушнір, проректор з адміністративно-господарської роботи

- Звичайно, як і всі, хто колись ходив до дитячого садка, я брав участь у новорічних святкуваннях. У моєму дитинстві більшість хлопців на Новий рік зодягали зайчиками, а дівчаток – сніжинками. На саме свято – хоровади навколо ялинки, зустрічі з Дідом Морозом, подарунки – ми завжди з нетерпінням чекали задалегідь. Напередодні Нового року широко зичу всім гарних зимових свят! А найголовніше, хай мир, добробут і злагода панують як у кожній родині, так і в нашій країні!

Василь Тимошик, головний бухгалтер

- Я народився в селянській родині, в якій Різдво вважалося одним із найважливіших свят. Новий рік ми відзначали куди скромніше. Тож персонажі традиційного різдвяного вертепу з дитинства запам'яталися мені куди більше, ніж Дід Мороз і Снігуронька. Так повелося, що й зараз ми збираємося із сім'єю дорослого сина, аби відсвяткувати разом народження Христове – це, насамперед, Святий вечір, який має об'єднувати всіх.

Тож щиро вітаю всю велику дружну родину нашого університету від імені співробітників бухгалтерії та зичу, аби зимові свята допомогли згуртуватися не лише нам, але й усьому нашому народові, щоб вистояти в нелегкі для України часи, хай світло Різдваїної зірки сповнить наші душі силою та благодаттю, а наступний рік буде до нас ласкавим і принесе перемогу!

Іван Наливайко, помічник ректора

- У моєму дитинстві ще Новий рік і не святкували як такий, а в дорослому житті я вже сам як посадовець вітав зі святами колективи. Сьогодні ж єдиним побажанням, про яке понад усе мріється всім нам, стало прагнення до миру та спокою, стабільності й процвітання. Нехай Новий рік обов'язково втілить його у життя!

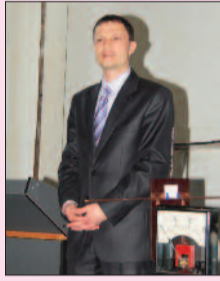
Наталія Котляренко, начальник відділу кадрів

- Новий рік – особливе свято для кожного з нас: воно дозволяє не лише підбити певні підсумки, озирнутися на свої досягнення й перемоги, але й поставити перед собою нові завдання, які обов'язково треба буде виконати в майбутньому, адже кожне з них – то ще один крок до здійснення заповітних мрій. Хочеться відзначити, що, попри складні для всіх нас часи, 2014 рік був позначений для нашого вишу багатьма здобутками й досягненнями. Це – результат повсякденної творчої та нелегкої праці наших викладачів і студентів. Тож від імені всього колективу відділу кадрів широко зичимо Вам постійного прагнення до нових перемог й обов'язкового здійснення всіх задумів! Миру та стабільності, здоров'я та радості всім нам!

Сергій Гоменюк,**ДЕКАН МАТЕМАТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ**

- Новий рік був для мене з раннього дитинства незвичайним і казковим святом. Батьки (а може, сам Дід Мороз) завжди приносили й під ялинку подарунки, цукерки й, обов'язково, мандарини, які тоді були великим дефіцитом. А ще, добре пам'ятаю, як колись під Новий рік до нас додому завітали справжні Дід Мороз і Снігуронька. Це було правдешнім дивом!

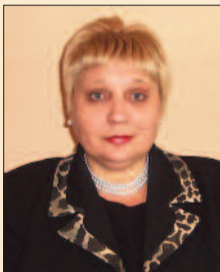
До речі, в існування цього новорічного чарівника я вірю й зараз. Тож щиро бажаю, аби в новому році він приніс усім нам у своїй торбі миру, добра, здоров'я, здійснення всіх мрій і сподівань та всього найкращого!

Андрій Андрєєв,**ДЕКАН ФІЗИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ**

- Мене призначили бути Дідом Морозом у старших класах: на святкових ранках я вітав малечу з Новим роком. А от костюмована роль, яка найбільше запам'яталася, була з казки про Царівну-ропуху: я був у ній Ведмедем. Костюм допомагала шити мама зі своєї шуби, а я майстрував маску з картону й вати. Все це розфарбовував – добре, що вмів гарно малювати. Ці дитячі спогади гріють теплом і до сьогодні. Тож від імені нашого фізичного факультету вітаю всіх із новорічними святами. Нехай Ваші серця будуть зігріті любов'ю та теплом, домівки повняться добром, радістю та Божим благословенням!

Галина Моршкіна,**ДЕКАН ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

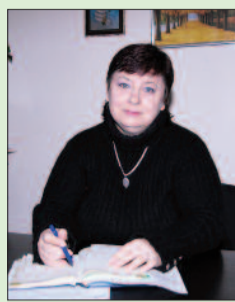
- Напередодні Нового Року та Різдва Христового, коли серця сповнені чарівних очікувань та надій, хочу побажати своїм дорогим колегам щастя та любові й радості, творчої енергії й оптимізму! Мені завжди стає затишно на душі, коли я згадую найяскравіші моменти, які я пережила разом із своїм рідним факультетом. Ми зробили багато добрих справ, ми стали ще більш професійними, ще більш дружніми і близькими один одному. Всі випробування, які ми пройшли разом, загартували та зробили нас ширшими й більш щедрими на почуття. Я з нетерпінням очікую зустрічі свята в колі милих моєму серцю людей, однодумців і товаришів. Нехай у Новому році всім нам пощастить!

Ірина Шавкун,**ДЕКАН ФАКУЛЬТЕТУ МЕНЕДЖМЕНТУ**

- Скоро улюблене свято мого дитинства – Новий Рік! Запах мандаринів, гірлянди в торговельних центрах, скриньки для цибулок, адресованих доброму чарівникові Дідусеві Морозу... Новий Рік – сімейне свято, у цей день ми прагнемо до домашнього вогнища і від душі бажаємо всім щастя, радості та благополуччя, а самі з великим задоволенням приймаємо знаки уваги від друзів.

Але й колектив нашого факультету – це теж велика сім'я однодумців, зі своїми перемогами, проблемами, доланнями труднощів, сподіваннями й усіякими очікуваннями, зокрема й дива. А хто знає про наші прагнення та сподівання краще, ніж один із нас? Саме тому, традиційно, завдяки передноворічним дивам, наш шановний колега – заступник декана з виховної роботи, доцент кафедри ділової комунікації Андрій Кургузов – перетворюється на доброзичливого та всемогутнього Дідуса Мороза, чий щирі й дотепні побажання надії, радості та віри в краще обов'язково здійсняться. Навіть якщо не цього року, то наступного (ми чомусь точно знаємо це!) – неодмінно....

Звертаючись до колег від імені колективу факультету менеджменту, бажаю, щоб прийдешній Новий Рік подарував нам єдність наших думок, щоб ми всі разом змогли досягти найважливіших цілей, прагнули до кращого, розвивали наш університет, були налаштовані тільки на позитивний результат і при цьому залишалися здоровими, щасливими та коханими! Бажаю всім тепла й розуміння в сім'ї, а наша спільна справа хай надихає і дарує заслужений добробут! Нехай успіх супроводжує всі починання, а задоволення від роботи не знає меж!

Тамара Хом'як,**ДЕКАН ФІЛОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ**

- "Як? У неї навіть мрії немає?!" – пригадуєте цитату з відомого кінофільму? Так це щось із тієї ж "серії": у моєму житті не було карнавальної ночі!

Колегам, студентам, співробітникам ЗНУ і всім українцям у Новому, 2015, році бажаю передусім Миру! Нехай Господь оберігає всіх нас, й університет зокрема, від зла, благословляє на Добро й на

Доброчинство! Нехай життєвий шлях кожного з нас буде наповнений цілеспрямованою, сумлінною, плідною працею заради розвитку й утвердження Соборної Української України. Нехай Коза буде ласкавою, ніжною, щедрою, турботливою, як у казці про Вовка та семеро козенят, дає високі "надії" здоров'я, щастя, достатку й ніколи не будається! З Новим, 2015, роком усіх!

Володимир Манакін,**ДЕКАН ФАКУЛЬТЕТУ ЖУРНАЛІСТИКИ**

- Звичайно, у старших класах мені неодноразово довелось в ролі Діда Мороза вітати гостей новорічної ялинки, проводити зимові "вогники", водити з дітьми хороводи на честь такого вихового й найпершого свята року! А сьогодні факультет журналістики щиросердно вітає всіх студентів, викладачів і співробітників з Новим, 2015, роком! Рік 2014 був особливим для нас, оскільки ми відзначили перше десятиліття факультету. За цей час було досягнуто дуже багато: стали одним із провідних в Україні і за її межами навчальних майданчиків для підготовки майбутніх журналістів, видавців, фахівців із реклами та зв'язків з громадськістю. У десять разів збільшився набір студентів, ми вибороли десять міжнародних грантів, захистили десять дисертацій із соціальних комунікацій і журналістики. У 2014 вперше на факультеті була захищена докторська дисертація з реклами професором Вітою Березенко. Численні призи й перемоги наших студентів на всеукраїнських та міжнародних конкурсах, у тому числі – 2 місце

на Всеукраїнській олімпіаді з журналістики, участь нашого викладача, доцента Катерини Сіриньок-Долгарьової в найпрестижнішій науковій програмі імені Фулбрайта (США) – це далеко не весь перелік наших здобутків за рік, що минає. Разом із тим, у всіх болить серце за долю держави, за майбутнє України. Нехай 2015 рік принесе всім мир і спокій, нехай припиниться кровопролиття і з'явиться очікувана перспектива стабільного розвитку рідної держави. Покладаємо надію на наших студентів, майбутніх журналістів, які своєю зброєю – чесним словом і правдивою інформацією – допоможуть змінити наше життя на краще.

Олександр Олійник,**ДИРЕКТОР ТОРГОВОГО КОЛЕДЖУ**

- Колись, ще в студентські роки, довелось грати незвичайну та навіть нестандартну роль, бо призначили мене у спектаклі бути... санчатами! Так-так, навіть такі акторські ампула дарують новорічні свята, переносячи нас у казку.

Тож напередодні чудових зимових днів колектив Торгового коледжу ЗНУ вітає викладачів та студентів Запорізького національного університету з найочікуванішими та світлими святами – Новим Роком та Різдом Христовим! Це – усіма нами з дитинства улюблені дні, наповнені душевним світлом, спільної радості, веселощів, очікування дива, тепла й надії. Нехай вони принесуть нам усім щастя, успіхи й любов, спокій, злагоду та впевненість у майбутньому!

Максим Лепський, ДЕКАН ФАКУЛЬТЕТУ СОЦІОЛОГІЇ ТА УПРАВЛІННЯ

- У своєму житті я 3 роки поспіль виконував роль Діда Мороза: вітав під час новорічних святкувань дітей з особливими потребами та малих учасників новорічних свят у Центрі дитячої та юнацької творчості Шевченківського району. А зараз сама моя посада декана є своєрідним продовженням цієї казкової діяльності заради здійснення професійних мрій наших студентів і викладачів. Я бажаю всім віри у Святого Миколая, і нехай Віфлеємська зірка сяє на Вашому шляху! Добра, щастя, любові, здоров'я, успіху та сімейного благополуччя!

Володимир Мільчев,**ДЕКАН ІСТОРИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ**

- З усіх зимових свят, які довелося нам на факультеті відзначати, найбільше мені запам'ятався Старий Новий рік-1999. Часи були непевні. Не тільки аспірантські стипендії, але й зарплати не виплачувалися вчасно. Але це змушувало цінувати свята по-особливому. Тож до цієї приємної події кожна кафедра підготувала художні номери чи театральні виступи. Серед численних талантів нашого колективу варто було б згадати, на жаль, нині покійного Олександра Мальованого, який декламував байки Євгена Гребінки та жарти Павла Глазового; історика-акордеоніста Сергія Білоножка, Людмилу Нестеренко, яка під його музичний супровід готувала хореографічну композицію. Ваш покірний слуга разом із Сергієм Терно та нинішнім доктором Едмондтонського університету (Канада) Романом Шияном представили театральний етюд за мотивами творів Гоголя.

Що ж до побажань – невід'ємної частини прийдешніх свят – то хотілося б попросити в долі для всіх нас, щоб Новий, 2015, рік був, по можливості, трохи менше насичений історичними (!) подіями... Миру та злагоди всім!

Микола Маліков, ДЕКАН ФАКУЛЬТЕТУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

- Одного разу й мені випало щастя побувати в ролі Діда Мороза: в цьому образі я завітав до дитсадка, куди ходила моя дитина. Я намагався якнайкраще зіграти казкового Дідуса, який щедро наділяє подарунками щасливих дітлахів і докладав до цього всі зусилля. Однак мене впізнали: посеред мого виступу дзвінкий дитячий голос вигукнув: "Та це ж таткові штани! То – мій батько біля ялинки зі Снігуронькою!". Отак, через дрібницю, мене було викрито. Та це не зіпсувало настрої нікому із присутніх на святі.

Рік, що минає, для всіх освітян був сповнений напруженою працею й збагатив нас професійним і життєвим досвідом. Попри те, що він був нелегким, цей час приніс нам чергові звершення. Тож в останні його дні побажаємо, щоб всі негаразди залишилися позаду, а попереду були нові перемоги!

Олена Грибанова, ДИРЕКТОР ЕКОНОМІКО-ПРАВНИЧОГО КОЛЕДЖУ

- Мене завжди захоплювали та дивували сніжинки – неповторні, унікальні, особливі, мов люди. Працюючи зі студентською молоддю, я звертаю увагу на індивідуальність, яскравість кожної особистості, намагаюся знаходити власний підхід до кожного. Так само й будь-яка сніжинка, яка тане на долоньці, має в собі частинку новорічного дива. Я щиро вірю в те, що якщо тримати в руці кілька секунд багатогранну крижану зірочку, загадане бажання обов'язково здійсниться. Вони – чарівні супутниці зими, незмінно присутні при настанні Нового року. І навіть якщо погода не дарує нам пухнастого сяючого, сріблястого снігу й морозні візерунки, ми вирізаємо їх із паперу, співаємо пісні, розповідаємо Діду Морозу вірші про них. І непомітно створюється казкова атмосфера свята. У своєму житті я зустрічала Новий рік у багатьох ролях, але цей раз буде особливим. Я вперше на прийдешньому святі буду бабуся-чарівницею. І відчуваю, що це стане одним із найулюбленіших моїх образів!

Тож в останні дні старого року колектив Економіко-правничого коледжу бажає Вам найтепліших новорічних свят! Радощів і добра, успіхів і перемог!

Алла Череп,

ДЕКАН ЕКОНОМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

- Снігуроньку мені грати не довелося, тому що я з дитинства була високою, займалася спортом (навіть брала участь у змаганнях всеукраїнського рівня), була старостою класу, а потім – комсоргом. Тож спочатку зріст не дозволяв грати цю роль, а потім уже я призначала, хто буде Снігуронькою. Новий рік ми завжди святкуємо в родинному та дружньому колі. Всі ці зимові свята – чудові, але одне з них я запам'ятала на все життя. Це було в 1988 році: моїй доньці Людмилі ще не було 9 років, а сину Олександрю – лише 4 роки. Ми замовили Діда Мороза і Снігуроньку від підприємства “Запоріжтрансформатор”, де з чоловіком працювали. Це було 31 грудня: сніг, мороз -10°С. Близько 12 години донька і син побігли грати у сніжки. Ми з чоловіком їх відмовляли, знаючи, що повинні прийхати “гості”. Наші аргументи дітей не переконали, тож відпустили з проханням, щоб нікуди не відходили від дому. Минуло півгодини, дзвонять у двері Дід Мороз і Снігуронька. Ми на вулицю – дітей немає. Не встигли злякатися, бачимо: ідуть вони, задоволені. Хутко одягли новорічні костюми на теплі зимові штанці, бо вже не було

часу перевдягатися – і до ялинки: розповідати вірші й отримувати солодощі й іграшки. Яким же було наше здивування, коли наші діти тут же, у присутності чарівних гостей, вручили нам з чоловіком подарунки: мені дісталася чарівне намисто! Дрібниця, але дарунок вразив на все життя. Виявляється, донька збирала до свята гроші з кишенькових витрат. Минуло 26 років, було в нашому житті дуже багато сюрпризів, але ми з чоловіком зберігаємо саме ці як свідчення великої любові наших дітей до нас, батьків. Тепер уже наші онуки: Роман, Тарас і Владислав – готують подарунки своїм батькам – нашим дітям.

То ж я щиро вітаю із цим святом, з яким пов'язано стільки традицій, від імені не лише себе, але й від усієї сім'ї економічного факультету весь колектив – родину Запорізького національного університету з Новим, 2015, роком! Бажаю миру, добра, розвитку, реалізації задуманого і чудової “погоди в наших домівках”.

Ольга Кулініч,

НАЧАЛЬНИК ЮРИДИЧНОГО ВІДДІЛУ

- Напередодні новорічних свят наші юристи вирішили поділитися святковими спогадами. Так, Костянтин Борисов згадав про те, як у вбранні Діда Мороза вітав своїх співробітників. Світлана Федорова розповіла, що була незмінною учасницею багатьох новорічних виставах під час навчання в школі. Також вона вітала дітей своїх друзів у святковому образі Снігуроньки. А от, скажімо, Марина Россоха, оскільки вона професійно займалась бально-спортивними танцями, неодноразово виконувала різноманітні ролі в новорічних хореографічних заходах у ДК ЗАЛК. Колектив нашого підрозділу щиро вітає всіх із Новим роком та Різдвам Христовим! Бажаємо Вам в наступному році миру та злагоди, щастя, любові, натхнення!

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

- 1 січня – головного бухгалтера Василя Федоровича Тимошика; завідувача кафедри фізики та методики її викладання, професора Олександра Івановича Іваницького;
- 6 січня – професора кафедри менеджменту організацій та логістики Людмилу Михайлівну Бухаріну;
- 9 січня – начальника експлуатаційно-технічного відділу Анатолія Володимировича Ілюхіна;
- 10 січня – професора кафедри управління персоналом і маркетингу Дмитра Кузьмича Турченка;
- 14 січня – заступника директора Наукової бібліотеки з наукової роботи та новітніх технологій Ніну Миколаївну Чалу;
- 15 січня – начальника відділу виховної роботи Світлану Вікторівну Кондратенко;
- 16 січня – професора кафедри імунології та біохімії Юлію Віталівну

...і ювілярів січня!

- 1 січня – старшого викладача кафедри німецької філології і перекладу Тетяну Володимирівну Хайдукову; механіка Комбінату громадського харчування Володимира Івановича Новікова;
- 4 січня – доцента кафедри прикладної математики і механіки Сергія Анатолійовича Левчука;
- 7 січня – головного бібліотекаря Наукової бібліотеки Надію Єфимівну Ошомкову;

Тетяна Коломоєць,

ДЕКАН ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

- Найказковіші спогади про новорічні карнавальні костюми в мене пов'язані з дитячим садком. Справа в тому, що з нами працювала надзвичайний музичний керівник Світлана Василівна – фанат своєї справи. Вона перетворювала кожне святкування на справжні театралізовані вистави, у яких інколи діти грали по кілька ролей. Жодного разу я та мої друзі не були звичайними зайчиками чи сніжинками: ми перевтілювалися в барабанщиків, мушкетерів, ковбоїв. До того ж, нашим батькам не доводилось майструвати нам карнавальне вбрання власноруч: його ми отримували в будинках культури. Найяскравіші спогади залишилися про мою роль Білочки. Цей костюм я добре пам'ятаю у всіх подробицях і зараз. Зокрема, велетенський горіх, який я, прочитавши віршики, вручала Діду Морозу. Під час святкування дорослий артист натиснув якусь непомітну кнопку, горіх розкрився, а всередині нього були подарунки! А ще одного разу я була Бджілкою: яскраво-смугосте вбрання, чорна шапочка, крила, відерце з “медом” у руці. Тоді я мала розповісти на святі два віршики. Для малої то була нелегка справа, тож мені їх допомагали вивчити всі члени родини. Але ж яка була радість, коли за кожен вірш, крім солодощів, я отримала іграшку й поважно несла зароблені подарунки додому.

Від імені професорсько-викладацького складу та студентського колективу юридичного факультету прийміть найщиріші вітання із Новим роком та Різдвам Христовим!

Нехай зимові свята, вступивши на поріг Вашої оселі, принесуть радість та процвітання, мир і злагоду, а Новий рік буде щедрим на приємні несподіванки й додасть Вам віри в себе й натхнення. Здоров'я, щастя та достатку Вам та Вашим родинам!

Ольга Пономаренко,

ДЕКАН ФАКУЛЬТЕТУ СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ

- Роль Снігуроньки дісталася мені відразу по закінченню університету. На фото мені 24 роки, я тільки влаштувалася на роботу. І в перший же Новий рік мене з колегою Михайлом делегували на ролі Снігуроньки й Діда Мороза вітати дітей наших співробітників. Малеча прагла дива і сприймала нас як казкових гостей зі своїх мрій. Дітлахи розповідали віршики, були зачаровані і посохом, і чарівною торбою. Нехай же ця віра не покидає й наші серця. Я вітаю всіх зі світлими новорічними та різдвяними святами. Бажаю Вам вірити в добро і творити його щоденно!

Колектив ЗНУ вітає іменинників...

- Єщенко; заступника керівника відділу з навчальної роботи Валентину Вікторівну Горлач;
- 20 січня – заступника декана з навчальної роботи факультету соціології та управління, доцента кафедри соціології Тетяну Федорівну Бірюкову; заступника декана з профорієнтаційної роботи філологічного факультету, доцента кафедри української літератури Олесю Алімівну Слизук;
- 24 січня – завідувача кафедри алгебри та геометрії, професора Аркадія Костянтиновича Приварникова;
- 29 січня – завідувача кафедри олімпійського та професійного спорту, професора Андрія В'ячеславовича Сват'єва;
- 30 січня – заступника декана з міжнародної роботи економічного факультету, старшого викладача кафедри міжнародної економіки та економічної теорії Аліну Олександрівну Осау;

Людмила Омельянчик,

ДЕКАН БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

- Ще з п'ятого класу виконувала роль Снігуроньки на шкільних новорічних святах. А все тому, що моя довга коса до колін була таким яскравим елементом образу! Крім того, я любила декламувати вірші. Готових костюмів ще тоді не було, тож, завдяки золотим рукам моєї мами, вдома створювався костюм Снігуроньки, прикрашався блискучим пілом від битих ялинкових іграшок, підсинювався. І ось – свято. Я на сцені, схвилювана й щаслива, поруч – Дід Мороз, старший за мене на два роки. І так трапилося, що ми один одному симпатизували. За сценарієм він говорить свої слова і має відрекомендувати Снігуроньку. І тут, між іншим, пригортає мене до себе – я настільки знітилася, адже мені здавалося, що тепер все про нас знає школа, вчителі, батьки... Засоромилася так, що й забула слова – довелося імпровізувати, вітати від себе. Відтоді кожен Новий рік для мене асоціюється з чимось світлим, нефальшивим, як і ті юні шкільні почуття. Цього разу, згадуючи про них та вітаючи всіх наших колег із 2015 роком, захотілося подарувати такі поетичні рядки:

Нехай в душі мелодія лунає
І сяє промінь світла й доброти,
Прихильна доля Вам допомагає
Свою Різдвяну Зірку віднайти!

Валентина Герасимова,

ДИРЕКТОР НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ

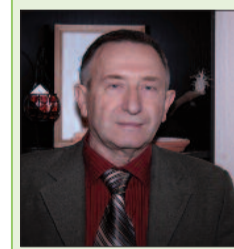
- Як зараз перед очима: ми, ще маленькі п'ятикласниці, зазираємо у вікна актової зали, де проходять святкові ранки старшокласників: там, на сцені, статні дівчата в яскравих сукнях принцес! Ми так їм заздрили! Але й нашому класу пощастило з новорічними спогадами. Одного разу ми показували казку “Попелюшка” французькою, яку поставила наша талановита вчителька з цього предмету. Вона розподілила ролі не тільки центральних персонажів, але й навіть Ночі та Дня. І на решті й у мене було прекрасне зелене вбрання Принцеси! А якось, у восьмому класі, довелося грати роль Хоттабича. У нас вдома була швацька машинка, тож я сама шила собі костюм. І навіть зараз ця новорічна естафета триває: наприклад, мій онук прекрасно зіграв роль Незнайки вже на своїх новорічних ранках.

Колектив Наукової бібліотеки вітає Вас із Новим Роком та Різдвам Христовим! Нехай вони принесуть Вам тільки мир, доброту, родинне тепло та злагоду, щирих друзів, пошану й любов від рідних і близьких Вам людей. Радість, благополуччя та кохання нехай не залишають Ваш дім! Хай у новому році збудеться мрія, а святкова колядка на Різдво Христове дарує вам Віру, Надію й Любов.

Борис Павловський,

ГОЛОВА ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ

- Хоча особисто мені не доводилося виконувати роль Діда Мороза, але профспілка завжди була організатором такого казкового й дивовижного свята, як новорічна ялинка для дітлахів наших співробітників. Щороку воно дарує гостям яскраву інтермедію й завжди новий репертуар від талановитих студентів напряму підготовки:

“Акторська майстерність”. Ми закупили власні костюми для наших Діда Мороза й Снігуроньки, тож тепер вони радують малечу оновленими образами.

А ще, хотілося б побажати всім від імені колективу профспілки світлих свят, добра й щастя! З Новим, 2015, роком!

Микола Олійник, начальник

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧОГО ВІДДІЛУ

- Серед усіх новорічних ролей найбільше мені запам'ятався образ 1961 року! А все тому, що, як би Ви його не обертали, з усіх боків він лишається тільки 1961 – роком космічних відкриттів, знаменитого польоту Юрія Гагаріна...

Що ж до побажань, то від імені редакційно-видавничого відділу ми всі зичимо нашим колегам міцного здоров'я й благополуччя! Нашим дітям – теплих свят, дорослим – кохання та злагоди, літнім людям – вдячних дітей і турботливих онуків, заради яких наші домівки наповнювалися б ароматами святкової випічки, затиш-ком, усмішками та щастям!

9 січня – День народження ректора ЗНУ,
професора Миколи Олександровича Фролова

**Вельмишановний
Микола Олександровичу!**

Від імені всього великого дружного колективу

Запорізького національного університету щиро і сердно
вітаємо Вас із прийдешнім Днем народження!

Ми дякуємо Вам за невтомну працю на благо нашого вищого
навчального закладу! Важко переоцінити значення розкриття

Вами перед ЗНУ нових горизонтів на шляху до
перетворення в регіональний виш європей-
ського рівня. У цей знаменний день щиро
зичимо Вам міцного здоров'я, щастя, наснаги
та подальших творчих звершень та успішної реалі-
зації всіх проектів!

**Станіслав Іваненко, відповідальний
секретар приймальної комісії**

- Якось, коли ще працював у школі вчителем іноземної мови, довелося вітати дітей наших співробітників із Новим роком. І дісталася мені роль погонича оленів. Погода того року була не просто снігова – тоді на дворі були хурделиця й заметіль... Ледве спромоглися нашою "Волгою" дістатися всіх місць призначення. Аж тут, приблизно на половині списку замовлень, наш Дід Мороз уже неспроможний був далі виконувати свої обов'язки, і я мусив взяти на себе його роль, адже діти стійко чекали на головного гостя свята, стомлені й сонні не лягали спати. Почали ми цю естафету ще по обіді й ледь до першої ночі встигли побувати в останній оселі. Головне, що всі діти були задоволені й щасливі.

У передноворічну днину бажаю всім колегам здоров'я та щастя! Нехай успіхи не полишають нас, а спокій і процвітання панують як у родині, так і в нашій державі!

Людмила Нестеренко,

керівник відділу з навчальної роботи

- Дякую нашій газеті за те, що дала можливість відродити яскраві, дорогі спогади, пов'язані зі святкуванням Нового року. Серед них – і бурхливі, не без пригод, свята студентських часів, добрі та веселі новорічні події на рідній кафедрі та на всьому історичному факультеті, теплі згадки про перший карнавальний костюм маленького мушкетера для сина, коли довелося напружувати всю фантазію, аби знайти перо для капелюха і його закріпити. Вирізана з картону шпага ще й сьогодні зберігається як сімейна реліквія. Але, мабуть, найоригінальшою була новорічна ніч на 1977 рік, коли я досить легковажно приєдналася до групи альпіністів та спелеологів, які планували зустріти Новий рік у горах Кавказу, в Карачаєво-Черкесії. Дводенний підйом із важкими рюкзаками в гори, під час якого неодноразово виникала думка про те, що даремно я погодилася на цю авантюру, закінчився у сторожці лісників. Там виявилось, що пічка, зроблена із залізної бочки, не тільки не гріла, але й весь дим залишала у приміщенні. Тому наша новорічна ніч пройшла навколо вогнища. Одні зігрівалися тим, що в темряві та снігу шукали гілки піхти, щоб вистилати ними дерев'яні настили під спальники, а також використати їх як ковдру. Інші – молотком і зубилом перебивали заново пічку, і звуки від цього розносилися всіма ущелинами, саме під гуркіт підняли "келихи" – горнята за прихід Нового року. До речі, на ранок наші хлопці таки виготовили нову, "правильну", пічку.

Тож, згадуючи про цю пригоду, хочу щиро побажати всім напередодні зимових свят, аби всі неприємності минали без наслідків, а все, що не траплялось, у новому році повернуло на добро! Миру та щастя всім нам!

**Вікторія Меняйло, начальник
Науково-дослідної частини**

- Новий рік – це найбажаніше свято в житті, ми завжди дуже чекаємо на нього, бо це – як сподівання на щось особливе, казкове, котре обов'язково здійсниться у наступному році!

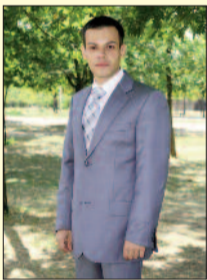
Найбільше мені запам'ятався Новий рік-2013, який ми святкували у кав'ярні нашим дружнім колективом Науково-дослідної частини. Всі співробітники створили собі певний новорічний образ: зокрема, мені була сукня змії як символу того року. Під цей Новий рік ми підготували так багато різноманітних цікавих конкурсів, що після закінчення свята всі страви залишились майже нерозпочатими. Напередодні Нового, 2015, року, я від імені Науково-дослідної частини хочу привітати весь колектив ЗНУ з цим чудовим святом!

Нехай подарує Овечка надію,
Багато здобутків нових принесе,
А удача, як завжди раніше,
Від нашого вишу не відстає!

**Юрій Каганов, завідувач відділу
аспірантури і докторантури**

- Серед новорічних миттеостей дитинства згадується карнавальний костюм чарівника в дитсадку. Пригадую, що захопившись чарівною паличкою і можливістю творити дива, не тільки роздав усі цукерки, які мені подарували, а ще й вирішив "чаклувати", розподіляючи подарунки в старшій групі... Як хотілося б усім нам вірити в "чарівну паличку" нині...

Попри надскладні виклики року, що минає, аспірантська й докторантська родина нашого вишу зросла та зміцніла, про що свідчить рекордний набір у 2014 році. У переддень Новорічних і Різдвяних свят хочеться побажати всім молодим ученим цінувати надані їм можливості та їхній власний час. Нехай творча атмосфера наукових пошуків стане для них джерелом оптимізму та впевненості, адже за кожним захистом дисертації стоїть не тільки показник зростання наукового потенціалу нашого університету, а й особиста перемога.

**Михайло Протас, директор
спортивно-оздоровчого комплексу**

- Ще до відомого фільму "Іронія долі..." в моєму житті існувала традиція на Новий рік збиратися з друзями в лазні. І з роками в нас склалася згуртована компанія однодумців уже з власними традиціями. Одна з них стосувалася і мене. Справа в тому, що уже років зо тридцять у вересні я йду у відпустку і починаю відрощувати бороду до 31 грудня – дати наших із друзями лазневих посиденьок, які я й організовую. І з часом вони почали помічати, що після них відчувають неабияку легкість: і духовну, і фізичну. Так я став для них наче дружнім священиком, якому символічно спокутують гріхи. Такі енергетичні здібності помічав у себе все життя, можливо, тому їх також відчувають й оточуючі, отримуючи від спілкування гарний настрій та душевний спокій. Їх бажаю і всім нам у цю дивовижну пору новорічних та різдвяних свят Нового, 2015, року!

**Дмитро Секиринський, начальник відділу доуніверситетської підготовки,
профорієнтації та працевлаштування**

- Перед Новим, 1989, роком мені, молодому вчителю історії, профспілка школи доручила виконати роль Діда Мороза та поздоровити дітей співробітників школи. Ми разом зі Снігуронькою мали об'їхати квартири вчителів і привітати їхніх дітлахів. Завдання було складне, адже ми об'їздили 27 адрес, і скрізь на нас, після поздоровлень, чекали святкові страви, наготовлені гостинними батьками. Тому в останній дім ми приїхали о першій ночі, тож малюка задля цього довелося будити. Однак діти були дуже нам раді, а ще більше – їхні старші родичі, тому можна із впевненістю сказати, що свято вдалося для всіх! Що ж до привітань нашої дружній освітянській родині, то хочу побажати традиційних, але від того не менш цінних речей: миру, злагоди, здоров'я й сил задля досягнення заповідних мет!

**Андрій Бондаренко,
в.о. директора Центру культури**

- Роль Діда Мороза – це, швидше, робочі моменти для мене, адже новорічна пора для нас завжди була естафетою свят, які ми організовували. Але хотілося б поділитися з Вами спогадами нашого художника-постановника Валерія Шаповалова, який розповідав, що протягом багатьох років виконував роль Діда Мороза на новорічних святкових заходах у дитячих садках. Аби потішити дітей і створити справді казкову атмосферу, вдавався до особливого прийому: коли Снігуронька й малеча починали його кликати, то він не виходив відразу з-за ялинки, а йшов у цей час вулицею, під вікнами будівлі. Особливо гарно виходило, коли в цей час був сніг і можна було, розмахуючи посохом, вдавати, що таку погоду начаклував саме він! Помічниця спершу гукала його, потім визирала у вікно й казала дітлахам, аби ті підійшли і подивилися, як Дідусь поспішає до них на ялинку. Ті завжди були в захваті, переконуючись, що це – не артист, а справді казковий персонаж! Однак, одного разу трапився несподіваний випадок. Уже коли Дід Мороз – Валерій Денисович – ішов у костюмі вулицею, то побачив кілька дітей, які махали йому й вигуквали поздоровлення, він помахав їм у відповідь і посміхнувся. Але трапилось так, що якась жінка побачила цю сцену і запідозрила, що перевдягнений чоловік замислив щось лихе, тож викликала міліцію. Спритні міліціонери вимагали поїхати з ними до відділку, аби з'ясувати всі обставини. У цей час Снігурочка саме гукала Діда Мороза і визирнула разом із дітьми у вікно, а за ними – і батьки, зацікавлені незвичайним видовищем. Побачивши, що трапилось, кинулася рятувати артиста разом із завідувачем дитсадку, пояснивши, що він – ніякий не злочинець. А для дітей довелося вигадувати пояснення, чого міліція хотіла від Діда Мороза...

Тож хочемо побажати Вам, аби Ваші новорічні свята були сповнені тільки кумедними нотками, яскравими емоціями та світлими сюрпризами!

**Ольга Лебедева,
голова Студентської ради**

- Найяскравіша роль, яку я згадую з дитинства, – це Мама-Зайчиха. У мене був відповідний костюм, навколо – дітки-зайчєнята. Чесно вам зізнаюся, з того часу мало що змінилось, роль виявилася для мене навіть значущою, бо зараз як голова Студради я й почувуюся студентською "мамою". У Новому році мені б хотілося побажати нових злетів органам студентського самоврядування, успіхів у навчанні, нових перемог і впевненості у своїх силах!

Обласна академічна газета "Запорізький університет"
Засновник і видавець –
колектив Запорізького національного університету
Видається – з 1973 року

Провідний редактор: Марія Канцелярист
Творчий колектив: Таміла Тарасенко, Олена Хлестун,
Олександра Усенко, Олена Ярошенко, Олена Переверзева
Інтернет-версія – Олена Благодарової
Фотокореспондент – Василь Биченко
Верстання - Яни Мелінчук
Номер підписаний до друку 24.12.2014

Автори надрукованих матеріалів
несуть відповідальність за підбір
і точність фактів і цитат,
статистичних даних,
які не підлягають
відкритій публікації.
Редакція може
публікувати матеріали
в порядку обговорення,
не поділяючи точку зору автора.

Зареєстровано Запорізьким обласним
управлінням юстиції: свідоцтво про державну
реєстрацію друкованого засобу масової
інформації серія 33 №735-010-пр
від 7 червня 2006 року.
Виходить двічі на місяць
українською мовою.
Поширюється безкоштовно.
Один друкований аркуш.
Наклад 1 000 примірників.

Адреса редакції:
69063, м. Запоріжжя,
вул. Залізнична, 24,
9 поверх, кабінет №911-2
Телефон: 228-75-32
e-mail: znu.gazeta@gmail.com
Надруковано
в ТОВ "Південноукраїнська
виробнича компанія"